

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Da den sag, der nu diskuteres, er på dagsordenen senere i dag, får fru Jytte Hilden den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg skal til dem, der måtte lytte, og dem, der senere måtte læse, sige, at de ting, som Socialdemokratiet har på sit valgprogram, kommer på det program efter en meget nøje afvejning af, hvad vi synes er vigtigt her og nu, hvad vi prioriterer på kort sigt, og hvad vi prioriterer på lang sigt. Jeg håber ikke, vores taler er så kedelige, så det ligner prædikener. Men jeg er ked af, hvis fru Aase Olesen har det indtryk, at det derved blokerer for andre ting, for det er faktisk ikke vores ønske.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forespørgsel nr. F 27:**Forespørgsel til socialministeren:**

»Hvad agter ministeren at gøre for at sikre, at kommunerne kan overholde indholdet i bistandslovens § 69, så ventelisterne til daginstitutionerne afskaffes?«

Af Jørgen Tved (FK) og Agerschou (SF), m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 17/12 87. Fremme af forespørgslen vedtaget 14/1 88).

Begrundelse**Jørgen Tved (FK):**

Baggrunden for denne forespørgsel er dels en noget kryptisk formulering i bistandsloven om, at kommunerne skal sikre det nødvendige antal pladser i daginstitutionerne, og måske også en lidt underlig måde, som kommunerne fortolker denne formulering på.

Bistandsloven er som bekendt ikke af helt ny dato, og hvis loven skulle fortolkes helt efter bogstaven, ja, så var denne debat helt overflødig. Så var der ingen ventelister, så var problemet omkring daginstitutionerne løst.

Jeg tror, vi alle er bekendt med eksempler på familier, der har stået skrevet op til en plads i en daginstitution i meget lang tid, i så lang tid, at

det har haft betydning for forældrenes muligheder for beskæftigelse eller for deres muligheder for at få dagpenge ved at være til rådighed for arbejdsmarkedet. Uden en plads i en daginstitution til et eller flere børn kan man ikke være til rådighed, og dermed mister man sin ret til dagpenge.

Jeg tror også, vi alle kender til eksempler på sort dagpleje, som i bedste fald betyder, at nogle mennesker tjener sig nogle skattefrie kroner ved at tage ét eller flere børn i pleje, hvor forældrene må betale helt andre priser, end der måske er gældende i institutionerne, men hvor der også mangler den kontrol, der skal være med, hvordan børnene bliver passet. Nogle af os har måske også hørt om kommuner, der mere eller mindre lukker øjnene for forskellige pasningsordninger, der nok er på grænsen af det lovlige. Ja, der har måske været en tendens til, at ministeren har sat kikkerten for det blinde øje i forhold til nogle mere eller mindre tvivlsomme pasningsordninger.

Vi, der står bag denne forespørgsel, og det er SF og Fælles Kurs, er enige om, at pasningsproblemet nu inden for en overskuelig tid må løses, både af hensyn til børnefamiliernes beskæftigelses- og uddannelsessituation, men også af hensyn til en forsvarlig pædagogisk start for børnene. Og det er måske netop af hensyn til det sidste, at bistandsloven taler om daginstitutioner.

Når det er sagt, så er vi naturligvis også bekendt med, at nogle forældre mener, at de bedst får opfyldt deres krav om pasning gennem en dagpleje. Vi skal heller ikke afvise, at en kontrolleret dagpleje kan være en acceptabel løsning. Det er måske ikke lige vores kop te, men vi er ikke bange for valgmuligheder. Til gengæld vil vi meget gerne høre, hvornår der i alle kommuner overhovedet er noget at vælge imellem.

Besvarelse**Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):**

Som det vil være bekendt, er det efter bistandslovens § 69 den enkelte kommunalbestyrelse, der skal sørge for, som det hedder, det nødvendige antal pladser i daginstitutionerne. Derfor er det også kommunalbestyrelsen, der ud fra de oplysninger, der nu foreligger om antal børn, ventelister, arbejdsfrekvens, økonomi osv., skønner, hvor høj en dækningsprocent kommunen skal have.